

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 11.10.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69
състав, в закрито заседание на 11.10.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **8488** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), във връзка с чл.9б и чл.4, ал.1 от Закона за местните данъци и такси (ЗМДТ).

Образувано е по жалба на „БЪЛГАРИЯ ЕР МЕИНТЕНАНС“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление в [населено място], район „Слатина“, Аерогара София, [улица], срещу Ревизионен акт (РА) рег. № СФД22-РД77-65/10.06.2022 г. издаден от Е. К. К. на длъжност „началник на отдел“ „Ревизии и събиране на вземания“ (РСВ) към дирекция „Общински приходи“ (ОП) - възложил ревизията и В. М. П. на длъжност „главен инспектор“ в отдел РСВ към дирекция ОП - ръководител на ревизията, органи по приходите - служители на Столична общинска администрация, потвърден с Решение № СОА22-РД28-28 от 19.08.2022 г. на кмета на Столична община (СО) установени задължения и лихвите за просрочие върху тях общо в размер на 704 619,50 лева, в т.ч. за данък недвижими имоти (ДНИ) - 292 162,16 лева; лихви ДНИ — 22 926,13 лева; за такса битови отпадъци (ТБО) - 366 825,23 лева и лихви ТБО в размер на 22 705,98 лева.

Жалбоподателят излага доводи за незаконосъобразност на оспорения ревизионен акт поради неправилно приложение на процесуалния и материален закон, довело до неправомерно определени задължения за ДНИ и ТБО. Излага подробни съображения, че по отношение на собствените му нежилищни недвижими имоти, находящи се в м. „Летищен комплекс - София“, кв.2, район Слатина, [населено място], е приложима разпоредбата на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, тъй като имотите се ползват непосредствено за експлоатационните нужди на обществения транспорт. Твърди, че отдаването по наем на процесните имоти на „Луфтханза Техник София“ ООД и на „Ди Ейч Ел Експрес България“ ЕООД не променя тяхното предназначение, а именно за експлоатационните нужди на обществения въздушен транспорт, защото без техническо обслужване на самолети, карго обслужване, администрация, паркинг,

съхранение на резервни части и приспособления за ремонт общественият въздушен транспорт не може да функционира. В подкрепа на тези доводи относно предназначението на всеки от ревизираните недвижими имоти сочи, че то е регламентирано в Решение № 429 от 23.06.2016 г. на СОС.

Относно установените задължения за ТБО излага доводи, че за целия ревизиран период не е приложена разпоредбата на чл. 67, ал. 1 ЗМДТ, а именно таксата да се определи съобразно реалното количество генерирани отпадъци, а не по отчетна стойност. Вместо това, е определена ТБО за имоти, които не могат да генерират отпадъци. Излага твърдения за липса на доказателства за извършените услуги по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ от Столична община, както и за непредоставянето на конкретни съдове за битови отпадъци.

Относно нежилищен имот - второстепенни улици с идентификатори 68134.709.496, 68134.709.497, 68134.709.498 и 68134.709.499, придобити по силата на Договор за доброволна делба с държавата от 29.06.2018 г., открита партида - 7221F113293, навежда твърдения за приложение на чл.10, ал.2 от ЗМДТ.

Относно имот УПИ LV-18, с обща площ 65 665 кв.м.,находящ се в [населено място], район „Слатина“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс-София“, кв. 2, с идентификатор - 68134.709.506 и открита партида -7221F96150 счита, че приходните органи неправилно са увеличили отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръжението „улична канализация“ в размер на 484 136,73 лв., както и „ паркинг“ в размер на 256 254,35 лв., тъй като тези две съоръжения нямат характер на недвижими имоти съгласно чл.10, ал.1 от ЗДМТ и не генерират битов отпадък.

Относно поземлен имот УПИ LVIII - 18, находящ се в [населено място], район „Слатина“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс- София“, кв. 2, с площ 12 837 кв. м. и отчетна стойност 2 943 619, 50 лв., с идентификатор -68134.709.495. и открита партида - 7221F96194, счита, че приходните органи неправилно са увеличили отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръжението „маневрираща зона за тежък трафик“ в размер на 1 438 889,40 лв., тъй като то няма характер на недвижим имот съгласно чл.10, ал.1 от ЗДМТ и не генерира битов отпадък.

Счита, че незаконосъобразно с РА са начислени лихви, тъй като едва с РА е изчислен и определен размера на ДНИ за ревизираните недвижими имоти, а до издаването на РА и връчването му не е налице изискуемо задължение за главницата на данъка, тъй като и общинските органи и дружеството са приемали, че недвижимите имоти са били освободени от данък с оглед подадена декларация по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ.

След излагане на конкретни съображения относно всеки от процесните 19 броя недвижими имоти, жалбоподателят сочи, че имотите описани - в т.1, стр. 5 - 9 от РА; т.2, стр 9 - 14 от РА; т.5, стр 26 - 30 от РА; т.6 стр. 30 -33 от РА; т. 9 стр. 41 -75 от РА ; т.17 стр. 100-106 от РА, представляват един недвижим имот, състоящ се от земя УПИ LV-18 и сгради, построени в него, който като цяло е предоставен под наем на „Луфтханза Техникс София“.

Имотите в т.3 стр. 14 - 22 от РА и т.19 стр 110 - 113 от РА представляват един недвижим имот състоящ се от земя УПИ LVIII-18 и сгради построени в посоченото УПИ, отдадени под наем на „ДИ ЕЙЧ ЕЛ ЕКСПРЕС България“.

Претендира за отмяна на РА и присъждане на разноски.

Ответникът кмет на Столична община оспорва жалбата, чрез юрк. Д.. Оспорва

твърденията на жалбоподателя по приложението на чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ, като твърди, че за да попадат ревизираните обекти в хипотезата на чл. 24, ал. 1, т. 13 от същия закон, трябва тяхното използване да е за непосредствена експлоатация на обществения транспорт, докато в конкретния случай тези имоти се използват за обслужване, техническата поддръжка и ремонт на самолети, т.е. за извършване на косвени дейности във връзка с функционирането на обществения транспорт, тъй като поддръжката и ремонта са дейности, които се осъществяват инцидентно или през определен интервал от време. С доводи от решение № 13431 от 10.12.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3597/2015 г. счита, че на освобождаване по чл.24, ал.1, т.13 от ЗМДТ подлежат тези имоти, без които съответният вид транспорт не би могъл да функционира нормално. В подкрепа цитира Писма на НАП № 08-Г-4 от 29.03.2010 г., № 3-2276 от 2.08.2011 г. и № 06-00-1 от 30.01.2013 г., според които гаражи и работилници за ремонт, складове, автомивки, навеси, депа и пр. имоти, които се използват за поддържането и ремонта на превозните средства, осъществяващи обществен транспорт, не се освобождават от данък.

Относно ТБО твърди, че таксата е определена на основание чл. 23, ал. 1 от НОАМТЦУПСО, поради което е събирана такса за декларираните от задълженото лице съдове съгласно ал. 2, както и такса за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване съгласно ал.3, а за имотите, за които са подадени молби за пряко договаряне, ТБО била определена на основание чл. 19, ал. 4 във връзка с чл. 24, ал.6 от НОАМТЦУПСО, респ. е събирана само такса за обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения и за поддържане чистотата на териториите за обществено ползване. Сочи, че размерът на публични задължения за ТБО за гореописаните нежилищни недвижими имоти-земя и сгради е определен съгласно приетото Решение №16 на Столичен общински съвет по протокол № 4 от 19.12.2019 г., докато основата е определена съгласно чл. 22, т. 1 и т. 2 от НОАМТЦУПСО. Твърди, че те попадат в границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци съгласно Заповед № СОА20-РД-09-2734/30.10.2020 г. на кмета на СО на основание чл. 63, ал. 2 от ЗМДТ, за определяне на границите на организираното сметосъбиране и сметоизвозване на битови отпадъци за район Слатина. Излага подробни съображения относно реалното предоставяне на услугите по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ.

С аргумент от Директива 2008/98/ЕО твърди, че принципът „замърсителят плаща“ е приложим само по отношение на първите два компонента от ТБО, а именно: за сметосъбиране и сметоизвозване и за обезвреждане на битови отпадъци в депа или други съоръжения, докато поддържането на чистотата на териториите за обществено ползване е свързано с гарантирането на устойчиво развитие и благоприятни условия за живеене, труд и отдих на гражданите, не е елемент от управлението на отпадъците и не попада в дефиницията по чл.3, т.9 от директивата.

Твърди, че жалбоподателят незаконосъобразно и в разрез с нормативната уредба, желае да му се определи количеството генериран от него битов отпадък по определен от него ред, който не се основава на относимите Европейски директиви и на разпоредбите в ЗМДТ и НОАМТЦУПСО. регламентиращи реда за определяне на ТБО.

Претендира за отхвърляне на оспорването, потвърждаване на РА и присъждане а юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – София град, като прецени доводите на

страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира, че делото не е изяснено от фактическа страна по следните съображения:

1. Видно от Приложение № 5 към комплексна и допълнителна съдебна експертиза, вещите лица са направили разграничение между имоти, които се използват непосредствено за транспортна дейност и се намират с оперативна зона за сигурност в периметъра на Летище София, за които са определили като дължи ДНИ 0.00лв. и други имоти, които не се използват директно за такава дейност.

Независимо, че въпросът относно приложението на чл.241 ал.1, т.13 от ЗМДТ е правен, съдът приема, че на вещите лица следва да се постави допълнителна задача относно критериите, от счетоводна и техническа гледна точка, по които са направили това разграничение.

2. Неизяснен е останал и въпросът относно приложението на т.16 и т.17 от МСС № 16 по отношение на

УПИ LV-18, с обща площ 65 665 кв.м.,находящ се в [населено място], район „Слатина“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс-София“ и УПИ LVIII - 18, находящ се в [населено място], район „Слатина“, Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс- София“, кв. 2, с площ 12 837 кв. м., относно отчетната стойност на земята с отчетната стойност на съоръженията „улична канализация“, „ паркинг“ и „маневрираща зона за тежък трафик“.

В о.с.з. на 14.06.2023 г. в.л. Г. уточнява, че вещите лица не са изследвали от счетоводна гледна точка редовността на счетоводните записи на жалбоподателя. Релевантният по делото въпрос касае следва ли от счетоводна гледна точка с отчетната стойност на тези съоръжения да се увеличи отчетната стойност на земята за данъчни цели по ЗДМТ.

3. Относим е поставеният в о.с.з. на 27.09.2023 г. въпрос от ответника относно Приложение № 1 и Приложение № 2 към Договор от 03.04.2019 г., с който „Луфтханза Техник София“ ООД е възложило на „АНЕС-96“ ООД.

4. Следва да се укаже доказателствената тежест за ответника относно предоставянето на услуги по чл.62 от ЗДМТ на охраняемата територия на Летище София.

По изложените съображения, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОТМЕНЯ определение от 27.09.2023 г., с което е даден ход по същество на спора.

НАСРОЧВА ДЕЛОТО в открито съдебно заседание за 01.12.2023 г. - 14:30 часа, за когато да се призват страните и вещото лице Г..

ДОПУСКА допълнителна задача на съдебно-счетоводната експертиза по делото, която да поясни на база на какви критерии и направено разграничение в Таблица № 5 към приетите по делото заключения, между имоти, които се използват непосредствено за транспортна дейност на въздушния транспорт и се намират с оперативна зона за сигурност в периметъра на Летище София, респ. за които вещите лица не са

определили като дължим ДНИ и други имоти, които не се използват директно за такава дейност, респ. е определен дължим ДНИ, както и относно имоти УПИ LV-18, с обща площ 65 665 кв.м.,находящ се в [населено място], район „Слатина", Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс-София" и УПИ LVIII - 18, находящ се в [населено място], район „Слатина", Аерогара София, [улица], местност „Летищен комплекс- София", кв. 2, с площ 12 837 кв. м., следва ли от счетоводна гледна точка с отчетната стойност на съоръженията „улична канализация", „ паркинг" и „маневрираща зона за тежък трафик" да се увеличи отчетната стойност на земята за данъчни цели по ЗДМТ, при депозит в размер на 400 лв. вносим от жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщението.

Заклучението да бъде изготвено от в.л. В. Г..

ЗАДЪЛЖАВА повторно на основание чл.190, ал.1 от ГПК жалбоподателя в 7-дневен срок от съобщението да представи по делото Приложение № 1 и Приложение № 2 към Договор от 03.04.2019 г., с който „Луфтханза Техник София“ ООД е възложило на „АНЕС-96“ ООД сметосъбиране и сметоизводване, КАТО МУ УКАЗВА, че при неизпълнение на указанията в срок ще приложи чл.190, ал.2, вр. чл.161 от ГПК.

УКАЗВА на ответника, че носи доказателствена тежест и не сочи доказателства, че Столична община е осъществявала услугите по чл.62 и чл.66, ал.1 от ЗМДТ на охраняемата територия, със специален режим на достъп, на Летище София.

Определението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: